1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 10 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven .. Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

Het hof van assisen van den Neder-Ryn, zitting houdende te Straatsburg, heeft tot levensdurenden dwang-arbeid en een uur te pronkstelling verwezen zekere *Sa-lomé Pohl*, weduwe *Johan George Cloeckler*, molenaars-vrouw, beligt van haren man allengs met rattenkruid te heb-ben vergeven, hem, na zijnen dood, den buik te hebben opengesneden, de ingewanden er uitgehaald om alle sporen van vergif te verbergen, en het lijk vervolgens in het se-cret te hebben geworpen. Zij was bovendien beschuldigd haar ..jarig stief-dochtertje moedwillig uit een venster te hebben gestooten, zoodat het arm schepsel op de straat verpletteren viel. Deze furie, welke op het hooren van haar vonnis veinsde in flaauwte te vallen, heeft de zaal met droo-ge oogen en vaste treden verlaten.

ENGELAND.

De berigten van de Kaap de Goede Hoop van den .. Mei zijn ongunstig. De kaffers bleven de aanval-len der engelschen de verdedigers. De hollandsche grens-bewoners hadden zich gewapend en ondersteunden de engel-schen. Bij Salem hadden de gewapende hollanders 300 kaffers terug gedreven. De engelschen verwachten ver-sterking, om den oorlog tegen de kaffers met nadruk voort te zetten.

..trekkelijk de vergiftiging in 't groot (zie ons vorig nommer) deelt de *Times* nog het volgende mede:

..zou meenen dat zulk een monster niet te ver-klaren is zonder het aannemen van waanzinnigheid, maar de misdadiger toonde, in zijn overig doen en laten, ..en geene sporen van geestverbijstering, maar veel-eer eene ongewone omzigtigheid en scherpzinnigheid. Of-schoon hij zoo zeer op de onwetendheid zijner offers reken-de, dat hij het witte poeder voor de oogen van het meisje ..an drinken zoude in den theepot schudde, zoo nam ..hij toch zeer in acht voor meer grondige nayorschin-gen. Hij kocht het vergif met groote voorzigtigheid; hij ..de lijken zoo spoedig mogelijk onder den grond te ..n; hij verzette zich tegen het roepen van eenen ..eer, en zijn eigen dood schijnt bespoedigd te zijn ..t besluit eener door hem kinderloos gewordene .., om zich tot eenen geneeskundigen raadgever te ... Bij al deze misdaden is geene beweegreden op te .. De verschillende sterfgevallen maakten hem geenen .. rijker; zijne kindskinderen woonden ver van hem ..e ouders, en hij maakte van de gelegenheid van ..ndschappelijk bezoek gebruik, om hen bij de rij ..vergiftigen.

..lefde in de beste verstandhouding met ieder. Of-schoon hij van het kerspel ondersteuning verkreeg, leed ..hij nooit eigenlijk gebrek. Vijftien tot twintig jaren ..heeft hij ongestraft en niet ontdekt deze ontzettende ..over het leven zijner naburen gebruikt, en men her-innert zich nu talrijke gevallen, dat lieden, die met hem ..aten, plotseling stierven. Het is bijna ongeloofelijk, .. geschiedde zonder dat het aanleiding gaf tot een on-derzoek; en toch is het zoo. Twintig personen, die spoe-dig na elkander onder dezelfde verdachte omstandigheden .., werden begraven, ofschoon de sporen der vergif-tiging zoo duidelijk waren, dat zij nu nog na jaren zonder moeite te ontdekken zijn. Men liet het bijeenroepen van dooden–jurys zoo veel mogelijk uit spaarzaamheid na; anders zou waarschijnlijk het onderzoek van het eerste slagtoffer ontelbare andere gered hebben. Voor den zielkundige is dit geval een nieuw bewijs voor de ervaring, dat er allezins voorbeelden voorkomen, hoe misdaden van zulk eenen onna-tuurlijken aard, dat eindelijk de gedachte daaraan den mis-dadiger zelven tot sterven aanhitst, als dagelijksche bezig-heid, alleen om haar zelve bedreven worden, zonder bijzon-dere beweegreden, zonder doel en oogmerk.

— Onlangs heeft Prins *Albert*, de gemaal van Konin-gin *Victoria*, voor *f* 1900 den rok gekocht, dien de ad-miraal *Nelson* in den slag van Trafalgar aanhad. Op die-zelfde verkooping zijn ontzettende sommen besteed: onder anderen, is de rok van *Karel XII* gekocht voor *f* 280,000 en betaalde lord *Schaftesbury* *f* 8265 voor eenen tand van *Newton*, dien hij in eenen handring draagt, en bood *f* 50,000 voor eenen tand van *Heloize*, terwijl de schedel van *Des-cartes* voor *f* 49 gegund en de stok van *Voltaire* voor *f* 250 verkocht werd.

Naderhand zijn nog verkocht: de paruik van *Kant* *f* 100, en die van *Sterne* voor *f* 2675, het vest van *Rousseau* voor *f* 479, en zijn koperen horologie voor *f* 250; terwijl eindelijk de hoed, dien *Napoleon* in den slag van Eylau droeg, door doctor *Lacroix* voor *f* 960 werd gekocht.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4. Julij. Met de berigten uit Algiers zijn depêches van den generaal *Cavaignac* ontvangen. Een aan-tal Arabieren, gebruik makende van eene korte afwezig-heid van dien generaal, vielen plotseling onze aan den weg van Ghazaouat arbeidende detachementen aan: deze trok-ken zich bijeen, terwijl tevens eenige koeriers naar den ge-neraal werden gezonden. Daar deze met zijne kolonne een contremarsch deed, werden de Arabieren tot het gevecht genoodzaakt, en ten getale van 500 zeewaarts gedrongen. Daar sommeerde de generaal den vijand, doch dewijl deze weigerde zich over te geven, zijn alle omgekomen: eenige zijn door onze soldaten ter neder geschoten en de overige hebben zich in zee geworpen.

— Men zegt, dat prins *Lodewyk Napoleon*, die zich nog steeds te Londen bevindt, stellig tijding heeft ontvan-gen, dat hij niet naar Florence bij zijn vader mag gaan. Dit besluit is, zoo als gezegd wordt, genomen op aandrij-ven van Oostenrijk, dat wegens zijne vreesachtige politiek de tegenwoordigheid van den prins in Italie ducht.

— Te Blaisy, nabij Dyon, hebben vrij erstige onlus-ten onder de arbeiders aan de werkplaatsen van den spoor-weg plaats gehad; de berigten zijn nog zeer verward en uiteenloopend; sommigen gewagen van eltelijke moorden. De aanzienlijke bezendingen troepen, die naar de plaats gerigt worden, versterken het vermoeden, dat de daad ernstig is.

— Te Verduin hebben den 1. dezer almede onrustige zamenscholingen plaats gehad en zich bedreigingen doen hooren tegen de bakkers, meel- en graanverkoopers, die beschuldigd worden, hunne waren bovenmatig op prijs te houden. De plaatselijke kommandant is gemagtigd gewor-den, een gedeelte van den voorraad in de militaire maga-zijnen ter beschikking der bakkers te stellen, en de maire heeft dien maatregel bij kennisgeving aan de bevolking aan-gekondigd.

BELGIE.

— Het Belgische blad *le Journal de Lille* zegt, onder dagteekening van den 4. dezer, bij het ter perse gaan te vernemen, dat Mll. *Rachel*, na de voorstelling van den vorigen avond, aangetast is geworden door eene ongesteld-heid, welke hare geneesheeren voor eene sporadische cholera houden.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 6. Julij. Eergisteren kwam alhier op het IJ voor deze stad aan en voer vervolgens het Oos-terdok naar de Rijks werf binnen het Koninklijk stoomjagt *de Leeuw*, met hetwelk men verneemt, dat Z. M. van hier de reis naar Vriesland zal aanvaarden.

ARNHEM, den 5. Julij. Gisteren avond zijn in de rivier de Rijn een jongeling en een bejaarde schipper, welke beiden aldaar aan het baden waren, verdronken. Deze laatste de jongeling op zijn hulpgeroep willende redden en hem tot dat einde reeds in handen hebbende, kon denzelven nogtans niet aan den kant brengen, ten gevolge waarvan ook hij het slagtoffer werd van zijne menschlievende daad. De schip-per, met name *Terbach*, die vrouw en kinderen nalaat, is denzelfden avond weder opgevischt, terwijl de jongeling nog niet aan zijne bedroefde ouders is teruggegeven. Dit zijn in zeer korten tijd reeds 5 slagtoffers, die onder het baden hunnen dood hebben gevonden.

MAASTRICHT, den 4. Julij. Zekere *Johanna Conix*, rondvenster, die door het provinciaal geregtshof onlangs wegens diefstal tot zes jaren dwangarbeid en tepronkstel-ling was veroordeeld, werd heden morgen tusschen 11 en 12 ure, ter uitvoering van dat arrest, aan de kaak ge-steld. De vrouw, die met eenen ijzeren band om den hals aan eenen paal was vastgemaakt, verloor haar bewustzijn, door de brandende zon afgemat. Vruchteloos trachtte men haar weder bij te brengen; zij moest op eene kar naar de gevangenis terug gebragt worden. Het ware te wenschen, dat dergelijke publieke strafoefeningen 's morgens vroeg en niet op het heetste van den dag geschiedden en dat in het algemeen met meer menschlievendheid jegens de veroor-deelden gehandeld werd; zoo werd onder anderen onlangs een veroordeelden tot levenslangen dwangarbeid, daags nadat hij gebrandmerkt was geworden, te voet van hier naar Holland verzonden, om zijne verdere straf te ondergaan, hetgeen hem blootstelde om het koud vuur in zijne nog opene wonde te krijgen, en voor den man doodelijk had kunnen zijn.

VLISSINGEN, den 9. Julij. Wij hebben hier weder een ongeluk te betreuren: bij het terugkeeren van eene sloep van het fregat *Jason*, komende van het stoomschip *Cy-cloop*, werd dezelve door hooge stortzeeën overstroomd en de daarin zich bevindenden in de golven gestort. Met den meesten spoed en bereidvaardigheid werd alles in het werk gesteld om de in doodsgevaar verkeerende personen te red-den; aan zeven viel dit geluk te beurt, maar de adelborst *Schuurman*, kleinzoon van den luitenant-generaal, kon on-danks zijn moed en krachtinspanning niet te hulp worden gekomen, en deze brave jeugdige zeeman vond zijn dood in de golven. Om eene hoogst achtingswaardige familie niet op het alleronverwachts door dit berigt te doen ontstellen, meld-den wij dit niet vroeger.

— De Provinciale Staten van Zeeland, in derzelver ver-

EEN WETSONTWERP.

—

(Vervolg van onze vorige.)

..alten echter, welke de worsteling met de lucht en den .. wederstaan en overwonnen, worden gezond, sterk en .. Geene kwaal schijnt hen alsdan meer te kunnen do-.. overwinnaars bereiken gewoonlijk eenen hoogen ouder-.. dor, mager, zwaar gespierd, en hebben een geel .. en doorschijnend vel; hunne stem is zuiver en sterk. .. traagheid en gevoeligheid, gebreken den ouderdom zoo .. hun onbekend; hun slaap is kort maar vast; zij heb-..e jaren en lange uren op het gewone leven en het .. bestaan vooruit, en verdubbelen alzoo den leeftijd, .. natuur aan anderen schenkt.

..onderingen zijn zeldzaam; maar die, welke er bestaan, ..en zich door eene bijzondere gelijkvormigheid van gelaat ..eten. Castel, een dier grijsaards, welke dit voorregt .. stond ook altijd des morgens te vier uren op, en leide .. voor middernacht ter rust. Zeer vroeg vond men hem .. het veld, en de landman droeg gewoonlijk zorg, dat de ..tigjarige grijsaard hem niets voor was. Slechts sedert .. acht jaren, bevond deze waardige geestelijke zich in het .. dezer gemeente, en het was reeds in den aanvang van zijn .. dat hij, door kracht van woorden het huwelijk van Johan-na .. Esperon tot stand gebragt had.

.. uit het midden der vlakte herwaarts gekomen, gewoon ..tten te eerbiedigen, en krachtens zijne betrekking als ..even zeer als door zijne gewone inborst, eenen hevigen .. alle wangedrag of misdrijf hebbende, predikte al da-.. alle kracht tegen den sluikhandel en derzelver bedrij-..r zijne gevoelen, waren sluikhandel en diefstal eene ..gevolg stonden derzelver uitoefenaars ook op één trap. .. oogenblik van godsdienstige overtuiging, stelde hij .. ten voorbeeld van navolging eene jonge maagd voor, .. afgedwaalden, maar op den weg van pligt en gehoor-..teruggekeerden zondaar, de voorkeur gaf boven dengenen ..spannigheid en wangedrag volhardde.

Jaren verliepen, zonder dat de zorg of de welsprekendheid van den leeraar, eenigen gunstigen invloed op de verkeerde hebbe-lijkheid der bergbewoners uitoefende. Volgens de eenvoudigste wetten der natuur, is er van twee ligchamen, welke met elkan-der in onderlinge aanraking en botsing komen, een, hetwelk het ander beheerscht of onderdrukt, en alzoo liet zich ook Castel, die niets in de ruwe gewoonte der bergbewoners had kunnen ver-anderen, langzamerhand door hunne denkbeelden ten opzigte van den sluikhandel medeslepen. Vroeg hij zich af: wie zich aan dezen laakbaren handel schuldig maakten? Het waren brave huisvaders, jongelingen, die alle achting verdienden, mannen van deugd en zedelijkheid niet ontbloot, en dit vermeerderde derzelver schuld in zijne oogen. Deze misdaad, welke geen enkel mensch op zich-zelve, maar de maatschappij in het algemeen benadeelt, en wier gevolgen niet onmiddelijk zigtbaar zijn: deze misdaad, welke om zoo spreken geene enkele wond op zich zelve doet bloeden, regt-streeks niets aan iemand ontrooft, en wier slagtoffer men naauwelijks zou kunnen noemen; zij verloor meer en meer hare zwaarte in het oog van den waardigen grijsaard, en weldra berispte hij slechts de schuldigen welke hij vroeger bedreigde.

Zonder twijfel bestreed hij de algemeene verachting, welke men Jan Esperon toedroeg ter oorzaak van hetgene men zijn verraad noemde; nimmer beaamde hij de eenparige verfoeijing, welke Johanna uit den vriendschappelijken kring van al hare gezellinnen verbande, omdat zij zich verbonden had, met een vijand der fortuin van allen; en toen hij den uitslag zijner te voorbarige be-moeijingen zag, beklaagde hij beiden uit den grond zijns harten, en rekende het zich tot eenen duren pligt, hun tot zekeren steun, bestendigen gids en geheimen vertrooster te moeten ver-strekken.

Jan Esperon had hieraan weinig behoefte. Wel is waar, hij kon niet ontveinzen dat het beroep, hetwelk hij omhelsde, een beroep van oorlog en vijandelijkheid was, maar het leedwezen, hetwelk de koele haat, en de diepe verachting, welke men hem allerwege toedroeg, moesten vermeerderen, zette zijne verbittering nog sterker aan, en slechts door zijn beroep met meerdere streng-heid uit te oefenen, beantwoordde hij den algemeenen vloek. Evenwel, kwelde hem een ondoorgrondelijk verdriet; hij beminde Johanna opregt, zij had zich aan hem overgegeven, en niemand had haar kunnen beschuldigen, een uur, een oogenblik zelfs de liefde, de zorg en de toegenegenheid, waarop hij als echtgenoot aanspraak maken kon, vergeten of veronachtzaamd te hebben, ofschoon hij reeds achtentwintig jaren oud was, toen hij haar huwde. Voor hij de strenge gade van Johanna, de oplettende wachtmeester en de meêdoogenlooze grenswachter werd, was hij de dapperste en vrolijkste sluikhandelaar uit den omtrek, en de knapste danser; hij wist hoe men bemint en wederkeerig bemind wordt; hij had meer dan eens een schoon gelaat bij zijn aanschouwen onthutst en verward gezien, met angstigen blik had hij zich vaak zien zoeken; hij wist hoeveel genegenheid er soms onder onverschillige woorden verborgen ligt, en hoe dikwijls men zich beijvert allen schijn daarvan zelfs te vermijden, en niets van dat alles had hij bij Johanna gevonden. Zij was bezield met eene heilige en teedere toegenegenheid; verheugde zich wanneer hij vrolijk was, was bedroefd als hij zulks was, verontrustte zich over zijne afwezigheid, en was gelukkig wanneer hij terugkwam. Maar aan dit alles ontbrak eenen dieperen zin.

Nimmer had hij in de oogen van Johanna dat onuitsprekelijk geluk gelezen, welks zegel op het gelaat wordt uitgedrukt door de gedachte: Ik bemin hem. Nimmer had hij dien liefdevollen hoogmoed bij haar bespeurd, waarmede men den blik op het aan-gebeden voorwerp slaat, als eene inwendige stem ons toefluistert: Hij behoort mij toe!

Zonder hierover zijne vrouw eenig verwijt te doen, en niettegen-staande geen enkel woord, geene enkele handelwijze, deze gedachte regtvaardigde, was Esperon jaloersch. Hij gevoelde zich niet zoo bemind als hij zulks verlangde.

Wreed en pijnigend was dus het oogenblik, waar Crampon hem den bebloeden tak toonende, verklaarde, indruksels van men-schelijke voetstappen te hebben bespeurd. De ontroering van Johan-na, de nalatenheid in de uitoefening harer huishoudelijke bezighe-den, en de door Crampon ontdekte man, dit alles stond hem in eene sekonde voor den geest; ook kwam de verschijning van Castel, hem thans zeer verdacht voor.

Vreeselijke gedachten, waarvoor hij zelf sidderde, joegen hem door het hoofd, en hij was gedwongen, bij zichzelven het toeval te zegenen, hetwelk den leeraar, tusschen zijne gramschap en haar, die er het voorwerp van uitmaakte, plaatste. In harten, welke geruimen tijd, door ééne gedachte gefolterd worden, ver-volgt de drift, om zoo te spreken, in stilte haren weg. Bij alle omstandigheden, waarin het toeval haar voert, schildert zij met de levendigste verwen, het ergste. Op deze veronderstelling grond

gadering van heden, hebben ter vervulling van de vacature van Raadsheer in het Provinciaal Geregtshof eene nominatie opgemaakt, bestaande uit de Heeren Mr. *A. J. van Deinse*, Substituut-Officier te Goes, *L. J. van Maanen*, Officier te Zierikzee, *Ph. van den Broecke*, Rijks-Advokaat te Middelburg.

De op de door het Provinciaal Geregtshof ingezondene aanbevelingslijst voorkomende twee eerste candidaten, de Heeren Mr. *D. M. de Superville* en Jhr. *A. G. van Vredenburch*, hadden verzocht om bij het doen der nominatie niet in aanmerking te komen.

GEMENGDE BERIGTEN.

Er zal waarschynlyk te Amsterdam een instituut voor blinden worden opgerigt. Of de ziende blinden en hoorende dooven uit 's Hage er in zullen worden opgenomen wordt niet gemeld. — Het Handelsblad spreekt van omgekomen of beschadigde menschen; dacht zeker op dat oogenblik te veel over de pryzen der koloniale waren. — Prinses Albert van Pruissen en dochter zyn in Silezie door de scharlakenkoorts aangetast geweest en is daardoor de reis naar Italie uitgesteld geworden. — Van den heer van Hall is zelfs het kleinste portret niet te koop, omdat het niet gevraagd wordt. (D. B.) — Men heeft te Kowno, by Wilna, op een rytuig van den grootvorst Michaël geschoten, waarschynlyk denkende, dat of hy of welligt keizer Nicolaas zich daarin bevond. — Den burgerlyken gezagvoerders in Spanje is by ministeriele aanschryving dringend op het hart gedrukt de meest wettige handelwyze in acht te nemen by de verkiezingen. — Eene nieuwe uitgifte van muntbiljetten heeft plaats gehad, ten bedrage van 4 millioen 900,000 gulden. — De bevolking der Provincie Zuid-Holland bedroeg op 1. january 1846, 558.837 zielen; die van Noord-Holland 468,737 en die van Utrecht 157,083. — Volgens de Imparcial is in eene der afgelegen buurten van Madrid eene vrouw van 79 jaren van tweelingen bevallen. (*Handelsblad.*)

MENGELINGEN.

Wat blijft aan den heer K. van Hulst nog overig te doen?

Het spreekt van zelve, dat deze vraag door vele welgezinden, met zekere belangstelling, wordt geopperd, nadat de Hooge Raad zich bevoegd heeft geoordeeld, van waar de wet zwijgt, dit eigenmagtig aan te vullen, en een uitgever aansprakelijk te blijven verklaren, nadat de schrijver zich heeft bekend gemaakt; want meer dan ooit moet die uitspraak hard toeschijnen omdat zij iemand treft, die niets misdeed, maar die ten hoogste genomen, het slagtoffer is geworden, door het geloof aan datgeen, wat verstandige regtsgeleerden voor regtens zeker hielden en moesten houden, alvorens, eene uitspraak van den Hoogen Raad hun deed weten dat zij dwaalden. De heer BOISSEVAIN, schrijver van het geincrimineerde en vervolgde artikel uit de *Snelwagen*, had reeds in het begin des jaars den uitgever VAN HULST in staat gesteld hem als schrijver te noemen, en daardoor alle verantwoordelijkheid voor het bewuste geschrijf van zich af te werpen. De heer VAN HULST meende echter pligtmatig te handelen van des schrijvers naam, zoo lang mogelijk, geheim te houden, en verkreeg (zoo wij wel onderrigt zijn) van de beroemste regtsgeleerden in ons vaderland, wier raad hij te dien opzigte innam, de verzekering dat daar de wet geen termijn bepaald had, binnen welke hij verpligt was den schrijver te noemen, hij daartoe tot het eindvonnis geregtigd bleef. Alle door hem ingewonne gevoelens luidden omtrent dit punt eenstemmig, en zal men het nu den heer VAN HULST toerekenen, dat hij niet wist, dat de Hooge Raad een andere regtsleer beleed, en zal men hem aansprakelijk doen worden voor eene omissie in de wet, die, het is ten minste eene daadzaak, nergens bepaaldelijk vaststelt, tot hoelang de schrijver verantwoordelijk blijft, veel minder tot welk tijdstip de uitgever geregtigd blijft zich zelven, door het noemen van den schrijver, te disculpeeren.

De Hooge Raad moge zich geregtigd achten, dit als uit den aard der bepaling volgende te beschouwen, en dit personele gevoelen van de leden van dien Raad moge voor het vervolg regtsgeldend voor Nederland worden; het is niettemin eene niet wegteredeneren daadzaak, dat de heer VAN HULST dit niet konde weten en dus onwillens het slagtoffer wordt van een verkeerd verstand der wet zoo bij hem als bij zijne regtsgeleerde consulenten bestaande; waarlijk het zoude onzes erachtens, onvergeeflijk hard zijn, hem als uitgever daarvan het slagtoffer te doen worden. Wij twijfelen dan ook geen oogenblik of Z. M. de Koning, die zoo gaarne gratie bewijst, zal zonder op andere redenen, daartoe in dit geval meer dan ooit nopende, te letten, om de gronden door ons hier ontwikkeld den heer K. VAN HULST, dien wij, en ieder met ons in dezen stand van zaken aansporen om gratie te vragen, dezelve verleenen van de tegen hem uitgesproken straf bij het arrest van het hof van Overijssel. Zeer zeker zoude deze Koninklijke beschikking een welwillenden weerklank vinden bij de Nederlandsche natie, en gewisselijk goede vruchten dragen voor de toekomst. A.

(*Nieuwe Rotterd. Cour.*)

Warme zomers.

Ziet hier de naauwkeurige lijst der warme zomers die in Europa opgemerkt zijn, en waarvan de geschiedschrijvers spreken, te beginnen met de zevende eeuw onzer tijdrekening:

In 658 zijn de bronnen opgedroogd; 879, bij Worms, vallen de werklieden dood in de velden; 993, het koren en de vruchten zijn verdroogd; 1000, in Duitschland zijn de rivieren en bronnen opgedroogd, de visch verrot en dit brengt de pest voort; 1022, menschen en dieren sterven door de groote hitte; 1132, de aarde klieft open, de rivieren en bronnen zijn verdwenen en de Rijn in den Elsas is droog; 1159, alles is verdroogd in Italië; 1171, groote hitte in Duitschland; 1260, bij den slag te Bela, vallen de soldaten gelijk vliegen, onder het steken der zon, dood ter aarde neder; 1276 en 1277, geen voeder voor de beesten, ten gevolge der hitte; 1293 en 1294, nog groote hitte; 1303 en 1304, de Loire, de Rijn, de Seine en de Donau zijn opgedroogd; 1393 en 1394, groote droogte in Europa; 1446, buitengewone hitte; 1473 en 1474, de aarde is als verbrand, de Donau is in Hongarië opgedroogd; 1538, 1539, 1540 en 1541, onverdragelijke hitte; 1556, de bronnen zijn opgedroogd; 1615 en 1616, droogte geheel Europa door; 1646, buitengewone droogte; 1652, de grootste droogte die men in Schotland gedenkt; 1698, merkwaardige hitte. De drie eerste jaren der achttiende eeuw hadden brandende zomers; in 1718 werden de theaters te Parijs gesloten. Gedurende vijf maanden viel er geen druppel regen, en de thermometer stond te Parijs op 36 graden. Het gras en het koren waren verdroogd en de fruitboomen stonden herhaalde malen in den bloei, 1723, hitte en droogte; 1743 en 1746, zeer warme zomers; 1748, 1754, 1760, 1767, 1778, 1779, en 1788, buitengewone hitte. In 1751 en 1753 stond de thermometer op 37 en 38 graden. In 1802, was te Parijs de grootste hitte die er ooit opgemerkt werd, sedert de ontdekking van den thermometer; de hitte klom op 39 graden. In 1811 was de zomer zeer warm, in 1818 was hij onverdragelijk. Men herinnert zich nog de groote hitte die er te Parijs heerschte, de 27., 28., en 29., Julij 1330. In 1835, was de zomer zeer warm. Eindelijk heeft men te Parijs, dit jaar, 34 graden in de lommer, en bijna 40 graden in de zon en buiten den wind gehad, bij voorbeeld in het plein van den Louvre.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel «Een Minister," in ons volgend nommer.

— Aan het verzoek betrekkelijk het Seminarium te Amsterdam zal voldaan worden.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 9. Julij. Sedert den 7. dezer zijn al[...] ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Doublet, A. Margador, Nantes, tarwe; l'Amable Antoi[...] G B. Lino, Seville, stukgoed; Guiseppino, J Mappore, lijn[...] Timpunt, M. de Marbaca, stukgoed, beide Odessa; Leon[...] N. Dedussi, Constantinopel, graan; Oscar, J. Dolholt, Go[...] burg, rogge; Concordia, J. Gerden, Hamburg, tarwe; Ma[...] retha, J. M. Bobdtsmann, Embden, haver; Industie, C. Cr[...] Riga, rogge en vlas.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze[...] naar zee gezeild.

Alert, L. Jonassen, ballast, Bergen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

9 Julij 1846.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mud[de].	
J. Z. Tarwe (1844) . f	9 20	W. Paardenboonen . f	
N. dito dito . . . -	8 75	W. Gr. Erwten . . -	
N. Walch. Tarwe (1844) -	10 00	W. Witte dito . . -	
Nieuwe dito . . . -	9.75	Z. Paardenboonen . -	
J. Rogge (1844) . . -	7.75	Z. Gr. Erwten . . -	
O. dito . . . . . -	7.75	W. Koolzaad . . . -	
Winter garst . . . -	3.10	Zomer dito . . . -	
Zomergarst . . . . -	3.20	Raapolie . . f	31.50
Haver . . . . . -	.	Patentolie . . -	33.50
Boekweit . . . . -	.	Lijnolie . . -	32 00
W. Witteboonen . . -	.	Lijnkoeken f	10.00 de 100[...]
Dito Bruineboonen . -	.	Raapkoeken . -	

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure,
Sluiting des avonds « 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure van de Ro[...]kens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

zich, welke partij hij te kiezen heeft.

Even zoo had Esperon meermalen, en wel zonder aanleiding daartoe, zich afgevraagd, wat met Johanna te doen, ingeval zij hem trouweloos was geworden, en spoedig was het vonnis hierover reeds geveld; alle middelen aan te wenden, om zich van de ontrouw zijner gade te overtuigen, was zijn doel; de duivel der argwaan en achterdocht sloop zijn hart binnen, en wee haar, wanneer hij zijne verwachting bewaarheid zoud.

Met eenen bekommerden blik trad Castel binnen. Hij zette zich bij het vuur, en vernam met meerdere belangstelling dan anders naar de gezondheid van Johanna.

«Ik weet het niet," zeide Esperon, op eenen barschen toon, «ter naauwernood heb ik haar gezien."

«Is er iets tusschen ulieden voorgevallen, Esperon?" vraagde Castel, «gij ontvangt mij koeler dan gewoonlijk, en spreekt op een toon van uwe vrouw, welken ik niet verwachte?"

«Op mijne eer, eerwaarde!" hernam Esperon, «ik spreek van haar, zoo als zij is, ja, er is hier iets nieuws; toen ik dezen morgen te huis kwam, was zij buitengewoon ontroerd; alles lag door elkander."

«En het ontbijt was niet gereed," voegde er Crampon bij, terwijl hij zijn geweer onder den schoonsteen zette, ten einde hetzelve te doen droogen. «Zulks bragt den wachtmeester in eene kwade luim."

«Is dat alles?" zeide de geestelijke.

«Dat, en nog iets.... het is, omdat..."

«Johanna is eene brave vrouw," hervatte Castel.

«Waarom verdedigt gij haar, wanneer ik haar niet beschuldig?"

«Gij beschuldigt haar in uw hart. Het gebeurde van dezen morgen heeft u een onregtvaardig en onbillijk vermoeden doen opvatten."

«Er is dan toch iets voorgevallen!" riep Jan, opstaande, en zich naar den trap keerende.

Johanna was afgestegen; en hield zich sidderende aan de leuning vast.

«Ja," antwoordde zij, «deze morgen het venster openende, zag ik tegen onze woning een slapend man zitten. Ik ben naar buiten gegaan, om te zien, wie hij was."

«En het was Kasper! ongetwijfeld?" hernam Jan.

«Ja," antwoordde Johanna.

«De schoone Kasper?" voegde Crampon er bij, «de vroegere minnaar en verloofde van mejufvrouw Esperon."

«Neem u in acht!" schreeuwde Esperon uit.

«Zoo ik u beleedigd heb, wachtmeester! ben ik gereed, u voldoening te geven."

«Neen!" hernam Esperon met een onheilspellend gelaat. «Uw bloed wil ik niet."

«Mijn God! Wiens bloed dan?" – riep de geestelijke.

«Zie de doodskleur op het gelaat mijner vrouw: daar hebt gij het antwoord. Zij heeft mij bedrogen, en bemind hem nog."

«Ik ben onschuldig!" zeide Johanna plegtig.—

«Ik weet het, mijn kind! ik weet het!" hernam de leeraar, zich tusschen hen beide plaatsende.

«Wat hebt gij gedurende die twee uren gesproken; want te zes uren stond gij op, en te acht uren, toen ik te huis kwam bevondt hij zich nog hier; Crampon heeft hem zien vlugten."

«Een oogenblik, wachtmeester!" hervatte de laatste; «gij legt mijne woorden verkeerd uit. Wel zeide ik, iemand gezien te hebben, doch niet, dat het de schoone Kasper was. Dit zou wel zeer onvoorzigtig van mij zijn, daar ik hem niet ken."

«Wie zeide u, dat hij het niet was?"

«En wie verzekert u, dat gij gelijk heb?" hernam Crampon

«Ik," zeide de geestelijke, «heb Kasper, twee honderd schreden van hier ontmoet, niet alleen, maar met den kuiper. Kasper verbond hem, want hij had eene ligte wond in den arm."

«Ziedaar," antwoordde Crampon, «hij was degene, welken gij voor eene klipgeit hield, en welke gij verzuimd hebt, te dooden."

«Welnu!" riep eene stem, welke door de geopende deur kwam, «draag zorg, eenen volgenden keer beter te schieten; ik mis nimmer!"

Het was de kuiper. Crampon hem ontdekkende, vloog naar de deur. De kuiper trad behoedzaam eenige schreden terug. Maar op het oogenblik, dat de grenswachter den dorpel betrad, stond hij plotseling stil, uitte eenen verschrikkelijken gil, en viel als levenloos ter aarde. Men liep hem ter hulp, zocht den dader, maar deze was verdwenen. Dit voorval leidde ieders gedachten van het onderwerp van den twist af; men bragt den grenswachter in huis, en legde hem neder. Hij was slechts bedwelmd; de kracht van den stokslag, welken de kuiper hem had toegebragt, was door middel van den hoed gebroken. Crampon kwam weldra tot zichzelven, maar was eenige oogenblikken als een beschonken mensch, en zeide oponhoudelijk: «Goed, goed, wel, wel."

Toen hij eindelijk het gebruik zijner zinnen terug bekw[...] sloeg hij de oogen rondom zich, rigtte het woord tot Castel, [...] zeide met eene geveinsde vrolijkheid: «Verheug u! Gij [...] uwe spinazie met boter doorstoven, want ik beloof u eene [...] grafenis."

Esperon zag den gewonde aan, en gaf hem een teeken, [...] te zwijgen; vervolgens zeide hij, met een gelaat, waarop [...] spoor dier driften meer te ontdekken was. «Zoo deze b[...] kerel er niet om geleden had, zou ik mij over zijn ongeluk [...]nen verheugen, want het heeft mij tijd tot nadenken geschon[...]ken. Nu zie ik in, hoe dwaas ik gehandeld heb. Het was [on]getwijfeld eene zaak, den sluikhandel betreffende, welke hen [...] bijeenbragt."

«Ja, ja," antwoordde Crampon met eenen listigen blik, [...] is hier gesmokkeld."

Jan hield zich, als hoorde hij deze aanmerking niet, en [...] volgde:

«Ik bid u, vergeef mij, Johanna! en ook gij, brave g[rijs]aard. Vrouw! haal de kinderen; wij zullen gezamentlijk [ont]bijten."

Johanna reikte haren echtgenoot de hand, en begaf zich [naar] boven

«Ik ben verheugd, u lieden reeds bevredigd te zien," her[nam] Castel; «eensgezindheid in het huisgezin is onmisbaar, vooral [...] wanneer er kwade tijdingen zijn."

«Wat is er nu weder?" vraagde Johanna, terwijl zij me[t de] kinderen binnentrad.

«Kan men iets te vreezen hebben," zeide Esperon, met [...] geveinsde opgeruimdheid, welke hem niet eigen was, «wan[neer] men kinderen heeft als deze, en eene vrouw als de mijne[?"]

«Het is bovenal voor uwe vrouw en kinderen, dat het [...] noodlottig zou kunnen worden, in geval het zich verwe[zen]lijkte."

«Wat is het dan toch?" viel Jan hem in de rede.

«Het geldt een wetsontwerp," vervolgde de grijsaard.

«Hetwelk de grenswachters afschaft?" vroeg Crampon [...]

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIENEN.